

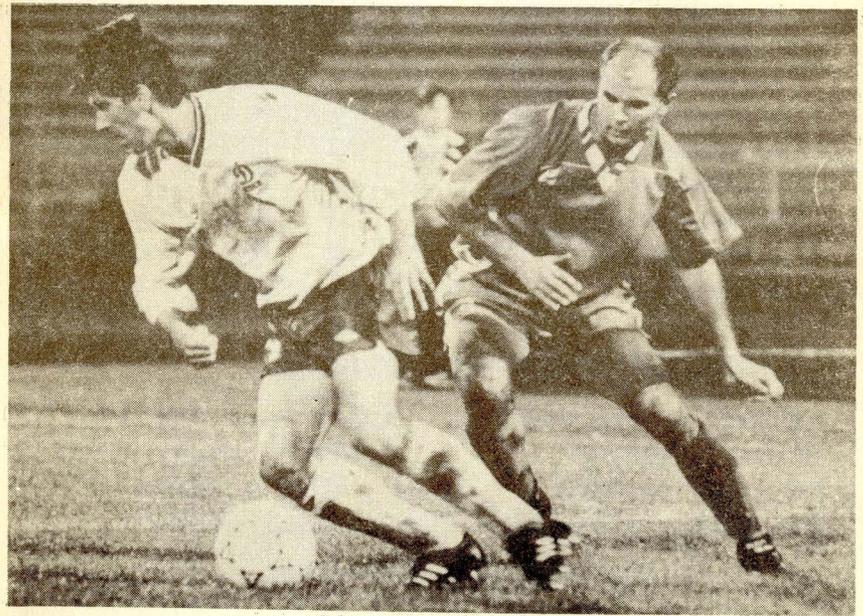
Черговий матч на Республіканському стадіоні
відбудеться 1 травня в неділю. Зустрічаються
«ДИНАМО» (КИЇВ) — «ВОЛИНЬ» (ЛУЦЬК)
Початок гри о 17.00.

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СТАДІОН

16 квітня ^{м. КИЇВ}
субота **17-00**

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ 1993-94 р.р.

**«ДИНАМО» (КИЇВ)-
«НИВА» (ВІННИЦЯ)**

Випуск підготовлено прес-службою АТ ФК «Динамо» (Київ)

ТАБЛИЦЯ РОЗИГРАШУ ПІСЛЯ 23 ТУРУ:

	В	Н	П	М	О
1. «ДИНАМО»	16	7	0	44-17	39
2. «ЧОРНОМОРЕЦЬ»	14	5	4	36-18	33
3. «ШАХТАР»	13	6	4	41-21	32
4. «ДНІПРО»	12	5	6	38-23	29
5. «КАРПАТИ»	11	6	6	23-18	28
6. «НИВА» Тр.	9	7	7	30-18	25
7. «ТОРПЕДО»	8	8	7	19-21	24
8. «ВЕРЕС»	7	10	6	24-20	24
9. «ТАВРІЯ»	8	7	8	29-23	23
10. «ТЕМП»	8	7	8	22-20	23
11. «КРИВБАС»	8	6	9	17-18	22
12. «НИВА» Вц.	8	6	9	24-29	22
13. «ВОЛИНЬ»	7	8	8	20-19	22
14. «ЗОЛЯ-МАЛС»	6	4	13	15-32	16
15. «КРЕМІНЬ»	4	6	13	13-27	14
16. «МЕТАЛІСТ»	4	6	13	13-42	14
17. «БУКОВИНА»	4	5	14	14-31	13
18. «МЕТАЛУРГ»	3	5	15	12-37	11

СЬОГОДНІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

«ШАХТАР» ---- «БУКОВИНА»	«МЕТАЛУРГ» ---- «КРИВБАС»
«ТЕМП» ---- «ВОЛИНЬ»	«ДНІПРО» ---- «ЧОРНОМОРЕЦЬ»
«ВЕРЕС» ---- «ЗОЛЯ-МАЛС»	«КАРПАТИ» ---- «НИВА» Тр.
«МЕТАЛІСТ» ---- «ТОРПЕДО»	«КРЕМІНЬ» ---- «ТАВРІЯ»

«ДИНАМО» — «НИВА» Вц.

СКЛАДИ КОМАНД:

«НИВА»

Воротарі:

Віталій ЦИГАНКОВ	13.08.73
Володимир ЦИТКІН	1.08.66

Захисники:

Леонід ГАЙДАРЖІ	20.05.59
Володимир ГЕРАСИМЕЦЬ	7.02.70
Сергій САПРОНОВ	21.10.61
Анатолій СІНИЦІН	12.07.74
Сергій СОБОТЮК	12.11.63
Віталій ТАРАСЕНКО	29.07.61
Микола ТУРЧИНЕНКО	28.04.61
Олег ХВОЯ	1.08.71

Півзахисники:

Олександр ГОРШКОВ	8.02.70
Сергій ЗАЄЦЬ	18.08.69
Олександр МЕХАНОШИН	14.07.71
Юрій МИКОЛАЄНКО	28.09.65
Олег НАДУДА	23.02.71
Юрій СОЛОВ'ЄНКО	20.01.71

Нападаючі:

Олександр ГАЙДУК	11.09.72
Віталій КОСОВСЬКИЙ	11.08.73
Сергій НАГОРНЯК	5.09.71
Юрій ОВЧАРЕНКО	25.04.68
Олег СІНИЦЬКИЙ	29.04.68

Головний тренер —

Юхим ШКОЛЬНИКОВ,

начальник команди —

Ігор ГАТАУЛІН,

тренери —

Іван ВИШНЕВСЬКИЙ,

Вячеслав ГРОЗНИЙ,

Паша КАСАНОВ

«ДИНАМО»

Воротарі:

Андрій КОВТУН	28.02.68
Ігор КУТЕПОВ	17.12.65
Олександр ШОВКОВСЬКИЙ	2.01.75

Захисники:

Владислав ВАЩУК	2.01.75
Максим ДЕМЕНКО	21.03.76
Олег ЛУЖНИЙ	5.08.68
Сергій ФЕДОРОВ	18.02.75
Андрій ХОМИН	24.05.68
Вячеслав ХРУСЛОВ	18.09.62
Володимир ШАРАН	18.08.71
Сергій ШМАТОВАЛЕНКО	29.01.67

Півзахисники:

Андрій АННЕНКОВ	21.01.69
Сергій КОВАЛЕЦЬ	5.09.68
Сергій МІЗІН	25.09.72
Владислав ПРУДІУС	22.06.73
Дмитро ТОПЧІЄВ	25.09.66
Павло ШКАПЕНКО	16.12.72

Нападаючі:

Михайло ДЖИШКАРІАНІ	1.11.69
Андрій ЗАВ'ЯЛОВ	1.02.71
Віктор ЛЕОНЕНКО	5.10.69
Віталій МІНТЕНКО	29.10.72
Олександр ПРИЗЕТКО	31.01.71
Сергій РЕБРОВ	3.06.74

Головний тренер —

Йожеф САБО,

тренери —

Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО,

Михайло МИХАЙЛОВ

Інтерв'ю напередодні матчу

ВІТАЛІЙ КОСОВСЬКИЙ: «ДАРУВАТИ ОЧКИ НЕ ЗБИРАЄМОСЯ НІКОМУ»

На старті третього чемпіонату вінницька «Нива» враження не справила, засидівшись у колі аутсайдерів. Здавалося, команди буде уготовано роль однієї з невдач. Однак від такого припущення довелось відмовитися. Тренерський хіст Юхима Школьнікова плюс наявність у складі виконавців відповідного

рівня дозволили «Ниві» закріпитися в середині турнірної таблиці. Сьогодні в команді добре поєднуються досвід ветеранів і талант молодих футболістів, найпомітнішим з яких є Віталій КОСОВСЬКИЙ — півзахисник олімпійської збірної України.

— Віталію, чи вірилося тобі, що «Нива» вирішуватиме більш примемне завдання, ніж боротьба за виживання?

— Безперечно. Адже в нас достатньо зіграний, збалансований колектив, якому до снаги продовжувати зростання. Відчуваю це і по партнерах, і по собі особисто. В команді я четвертий рік, і можу сказати, що сьогодні вона за допомогою виконавців найцікавіша з того часу.

— І яке конкретно місце планує посісти?

— Перед нами стоїть завдання потрапити до десяти кращих колективів вищої ліги. Гадаю, воно цілком реальне.

— Для цього треба впевнено і стабільно провести заключні ігри першості.

— А ми і не збираємося нікому дарувати очки. Навіть київському «Динамо» у 24 турі, хоча, звичайно ж, з цією командою навіть більш іменитим суперникам важко конкурувати. Свідченням тому турнірне становище киян.

— Віталію, свого часу ти вчився і грав у Києві. Ці правда, не в «Динамо».

— Так, я вчився в Республіканському

спортінтернаті Володимира Киянченка, і звідти був запрошений до хмельницького «Поділля», в якому грав півтора року ще за часів існування колишньої союзної другої ліги.

— А взагалі ти звідки родом?

— З Рівненщини — з Острога. Там народився, а пізніше батьки переїхали до Нетішина, що на Тернопільщині. Там мене і помітили.

— Не тільки там, а й у Хмельницькому.

— Запрошення до Вінниці одержав від Вячеслава Грозного. Спершу вважав, а потім ризикнув. І не жалкую. Принаймні, у «Ниві» я досяг чимало.

— Але ж сьогодні Косовським цікавляться, скажімо, в Одесі. Чи не виникає бажання відкваліфікуватися далі?

— Виникає. Але коли «Ниві» вдасться зберегти сьогоднішній склад, то й самі до снаги зростати. Стосовно ж запрошень, то до літа це питання актуальним не вважатиму.

— А питання про ймовірний перехід Косовського в закордонний клуб?

— Про це взагалі рано говорити. Треба пообтертися, поваритися ще

пару сезонів у нашому футболі. Аби набратися досвіду, солідності.

— Але ж зовсім недавно ти виїздив на оглядини до Бельгії і справив там непогане враження.

— Ми їздили разом з Олегом Надуою на запрошення «Стандарда» з Льежа. Тренувалися, взяли участь у двох матчах, але розмови про негайний перехід не велися. Бельгійці працюють на перспективу, вербують гравців на майбутнє. Можливо, і мій візит виявиться плідним і я ще пограю за «Стандард».

— Ти за амплуа півзахисник, але в середній лінії граєш на будь-якій позиції.

— Тренери довіряють мені місце в тактичній схемі і починав я лівим хавбеком. Минулий сезон провів на правому фланзі. Нині граю на позиції «під нападаючими», а можу навіть і на вістрі атаки діяти.

— А в Києві проти «Динамо» звідки чекати удару від Косовського?

— Це визначає тренер. Єдине можу сказати — проти «Динамо» постараємося зіграти якомога краще — і я, і мої партнери.

Інтерв'ю напередодні матчу

МАКСИМ ДЕМЕНКО: «ХОЧУ ЗАКРІПИТИСЯ В «ДИНАМО» НАДОВГО»

Готові битися об заклад: в історії київського «Динамо» не було випадку, щоб роль ліберо в офіційних матчах довірялась 17-річному футболісту. Своєрідним рекордсменом став дебютант команди Максим ДЕМЕНКО. Хто ж він, зухвалий дебютант?

— Звичайний хлопець з Краснодару, усміхається Деменко. Тільки, виходить, ранній дуже. До футбольної школи потрапив у шість років і певний час тренувався зі старшими за віком хлопцями. У шістнадцять дебютував у вищій лізі російського чемпіонату — грав за краснодарську «Кубань». А потім — запрошення з самого київського «Динамо»!

Я приїхав до Києва у грудні разом з партнером по «Кубані» нападаючим Гамлешком. На перших зборах у Німеччині брав участь в усіх контрольних матчах...

— І несподівано зник з команди?

— Було діло. Невеличке непорозуміння сталося, про яке сьогодні не хотілося б згадувати.

Скажу про інше. В «Динамо» підібрався чудовий колектив. Гостра конкуренція за місце в складі аж ніяк не впливає на взаємостосунки. Приміром, я, дебютант, зайняв чийсь місце в команді, але ніяких косих поглядів, ніякої недоброчливості. Напроти: хлопці підтримують і на тренуванні, і у грі.

— Позиція вільного захисника передбачає керівництво обороною. А праворуч від тебе — Лужний, ліворуч — Шматоваленко, попереду — Хомин, тобто гравці мало не на десяток років старші за тебе...

— Розумію підтекст запитання. Саме Лужний або, приміром, Шматоваленко й закликають постійно: «Давай, Макс, команду сміливіше!» Звичайно, довіру партнерів і особливо головного тренера Іожефа Собо хочеться виправдати надійною грою. Взагалі «Динамо» — це велика школа футболу. І для мене буде щастям, коли вдасться закріпитися в ній надовго.

— Чимало сильних футболістів з України подалися до російських клубів. Ти ж обрав протилежний напрямок.

— Так ідеться ж не просто про українську команду, а про київське «Динамо»! Це, по-перше. А по-друге, мені

до вподоби саме київський стиль гри: дії на флангах, довгі передачі, гра на великих швидкостях, на випередження, постійна боротьба. Тільки не подумайте, що говорю так, аби набрати бали у нових партнерів і болельників.

А футбол в Україні, я впевнений, поступово відходить свою славу.

— Максиме, чи задовольняють тебе умови, запропоновані в динамівському клубі?

— У моєму віці говорити про матеріальні умови? Моя мета зараз — постійно підвищувати рівень своєї гри, доводити, що нездаремно довірили місце в команді.

Я дуже вдячний клубу й особисто нашому президенту Григорію Михайловичу Суркісу за все, що для мене вже зробили. А боржником бути не люблю.

— На відміну від деяких інших гравців команди ти мешкаєш в готелі. Чому?

— Коли приїхав з Краснодару, тренер-селекціонер Павло Георгіювич Богоделов запропонував мені зупинитися в нього на певний час. За короткий строк для Павла Георгіювича і його дружини Алли Михайлівни я став мов рідний син. Чудові люди, я буду вдячний їм усе життя. А незабаром такі переберусь до готелю.

— ?! Причина серйозна: дівчина до мене приїхала, Катерина. Вона навчається в Краснодарському інституті фізкультури.

— Чи не вплине це на твої дії у матчі з вінницькою «Нивою»?

— Якщо і вплине, то тільки позитивно.

— Справа, мабуть, до весілля йде?

— Так, певно, після закінчення чемпіонату відсвяткуємо.

— А ти, Максиме, дійсно, як мовиться, молодий та ранній. Що ж, нехай усмішка Фортуни супроводжує тебе все життя!

— Спасибі за побажання. Я допомагати Фортуні в цьому.

Представляємо суперника

«НИВА» (ВІННИЦЯ)

У республіканських та колишніх всесоюзних змаганнях «Нива» (раніше — «Локомотив») виступає з 1958 року. Вона була чемпіоном України у другій лізі (1984), срібним призером (1981, 1985) і володарем бронзових нагород (1983).

Матчі проводить на стадіоні «Локомотив» (25 тисяч місць). Найкращий бомбардир клубу Сергій Шевченко — 127 голів. Він же й рекордсмен за сезон — 32 м'ячі (1982).

У першому чемпіонаті України у вищій лізі «Нива» посіла в своїй групі восьме місце (5 перемог, 4 нічиї, 9 поразок, різниця м'ячів 18-33) і залишила вищий дивізіон. Відтоді склад команди оновився майже повністю. З 31 гравця, які виходили на поле за «Ниву» в весняному турнірі 1992 р., нині в команді залишилося лише семеро — Солов'єнко, Косовський, Хвоя, Надуда, Горшков, Тарасенко і Циганков.

ЛИШЕ ОДИН МАТЧ

в рамках національної першості провели між собою «Динамо» і вінницька «Нива». Це було в першому колі чемпіонату 1993-94:

«НИВА» ---- «ДИНАМО» ---- 2:2. Голи: Шкапенко (29), Данилишин (53), Миколаєнко (60-п), Ребров (73).

30000 глядачів. Судді ---- І.Безуглий (Пуцьк), І.Лаврів (Ів-Фр.), В.Полювич (Іршава). Попередження: Турчиненко, Заєць, Хвоя, Ребр. Шкапенко.

«НИВА»: Ци. кін, Турчиненко, Сапронов, Соболюк (Хвоя, 46), Тарасенко, Солов'єнко, Косовський, Миколаєнко, Надуда, Данилишин (Овчаренко, 85), Заєць (Механюшин, 77).

«ДИНАМО»: Кутєпов, Лужний, Поносоренко, Ващук, Шаран (Шматоваленко, 59), Анненков, Мізін, Ребров, Толчів, Леоненко (Призетко, 65), Шкапенко.

ЩО Й ТРЕБА БУЛО ДОВЕСТИ

Лише дев'ять матчів зіграв у першому колі Віктор Леоненко, але встиг забити в них вісім м'ячів. За таким же графіком продовжує засмучувати воротарів суперників Леоненко й у другому колі: 6 матчів ---- 5 голів. Це й дозволило київському форварду нарешті випередити одесита Тимерлана Гусейнова в суперечці бомбардирів:

1. ЛЕОНЕНКО («ДИНАМО») — 13
2. ГУСЕЙНОВ («ЧОРНОМОРЕЦЬ») — 12
3. МАТВЄЄВ («ШАХТАР») — 11
4. КОНОВАЛОВ («ДНІПРО») — 10
5. МОЧУЛЯК («НИВА» Тр.) — 9
6. ПОКЛАДОК («КАРПАТИ») — 9
7. ШКАПЕНКО («ДИНАМО») — 9
8. АНТЮХІН («ТАВРІЯ») — 7
9. МИХАЙЛЕНКО («ДНІПРО») — 7
10. ПАЛЯНИЦЯ («ВЕРЕС») — 7
11. СКАЧЕНКО («ТЕМП») — 7
12. ФІНКЕЛЬ («БУКОВИНА») — 7
13. ЯВОРСЬКИЙ («ВЕРЕС») — 7
14. АТЕЛЬКІН («ШАХТАР») — 6
15. МИКОЛАЄНКО («НИВА» Вц.) — 6
16. ТЕРНАВСЬКИЙ («НИВА» Тр.) — 6
17. ФУРСОВ («ТАВРІЯ») — 6

ПОГОСТЮВАЛИ В ІТАЛІЇ ЮНІ ДИНАМІВЦІ — 40:1!

Переконливі перемоги вихованців динамівської ДЮФШ у рівноманітних міжнародних турнірах ---- звична справа. І коли тренери Валентин Луценко та Віктор Кащей повезли до Італії своїх чотирнадцяти---- та шістнадцятирічних гравців, взагалі-то можна було передбачити їхній успішний виступ. Так зрештою і сталося. Причому лише у фіналах суперники гідно протистояли юнім динамівцям, у попередніх же матчах кияни на голову були вищими від зарубіжних ровесників.

Віктор КАЩЕЙ: «16 команд мірялися силами в італійських містах Модена і Маранелло. Ми провели 5 матчів за 4 дні. У підгрупі зіграли з італійськими командами «Дезенанеза» ---- 2:0, «Горцано» ---- 2:0, «Маццола» ---- 4:0. Досить легко минули і півфінал, обігравши «Іракліс» (Салоніки) ---- 4:0. Перший і останній м'яч забила нам «Дукла» (Прага) у фіналі, однак мої підопічні впевнено провели і цей вирішальний матч ---- 2:1.

Найпомітнішими на полі у нас були захисники Сергій Левицький і Володимир Голкало, півзахисники Валентин Слюсар і Володимир Сухомлинов, нападаючий Костянтин Губський».

Валентин ЛУЦЕНКО: «Щорічно в італійському Агрополі проходить міжнародний турнір за участю 14-річних футболістів, які представляють багато країн світу. Цього разу приїхали, приміром, бельгійці, угорці, албанці, чехи і навіть американці ---- всього зібралось 24 команди, які були поділені на 6 підгруп.

«Динамо» виграло в угорської «Буди» ---- 2:0, в італійських «Віртуса» ---- 5:0 і «Терені» ---- 12:0 і за олімпійською системою вийшло до чвертьфінальної частини турніру. Потім ми без проблем пройшли швейцарський «Магдіно» ---- 6:0, здолали опір італійських команд «Скалія» ---- 1:0, «Агрополь» ---- 6:0 й у фіналі зустрілися із збірною України. Основний час ---- 0:0, за пенальті «Динамо» перемогло ---- 13:12.

Кращим воротарем турніру визнано юного динамівця Сергія Корженка. Ще 6 пак ---- він не пропустив жодного м'яча. Я б відзначив надійність захисників Олександра Пустовіта та Віталія Разгона. Й не без гордості назву футболіста, якого було названо фахівцями кращим гравцем турніру, це Євген Луценко ---- мій син.

Під скандування італійських болільників «Ди-на-мо!» кияни робили коло пошани. На очах у них були слези. А мені хотілося їм сказати: звикайте, хлопці, до перемог, бо ж ви представляєте київське «Динамо».